Dosarul nr. 1-352/18
32-1-6057-08102018
Partea introductivă

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

23 mai 2025 **or.Ialoveni**

Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni
Instanţa compusă din:
Preşedinta şedinţei, judecătoarea Corina Albu
Grefierele Tatiana Cotovici, Sabina Mereacre
Cu participarea:
Procurorilor Tudor Jalbă, Vasile Oprea, Tatiana Codrean,
Larisa David, Valeriu Cîrlan
Avocaților Mihai Rudenco, Jomir Eudochia, Tăut Ion
Inculpaților *****

a judecat în şedinţă de judecată publică, **în procedură generală**, cauza penală privind învinuirea lui:

********,*** născut la *****, c/p *****, domiciliat și originar *****, de naționalitate moldovean, cetățean al R.M., celibatar, fără persoane la întreținere, studii medii incomplete, nesupus militar, oficial neangajat în câmpul muncii, fără grad de dizabilitate, fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, anterior judecat,

********** născut la *****, c/p *****, domiciliat și originar ********** de naționalitate moldovean, cetățean al R.M., celibatar, fără persoane la întreținere, studii medii incomplete, nesupus militar, oficial neangajat în câmpul muncii, fără grad de dizabilitate, fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, anterior judecat,

și

********,*** născut la *****, c/p *****, domiciliat și originar o*****, de naționalitate moldovean, cetățean al R.M., căsătorit, 2 copii minori la întreținere, studii medii de specialitate, nesupus militar, oficial neangajat în câmpul muncii, fără grad de dizabilitate, fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, anterior judecat,

- în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.187 alin. (2), lit. b), e) și f) Codul penal.

Cauza penală s-a aflat în proces de examinare din data de 08 octombrie 2018, potrivit încheierii judecătorului Victor Olărescu, de numire a termenului pentru desfășurarea ședinței de judecată, până la 23.05.2025

Procedura de citare îndeplinită.

Procurorul Cîrlan Valeriu, s-a pronunțat asupra vinovăției inculpaților ***** în baza art.187 alin.(2), lit. b), e), f) Codul penal, și a solicitat aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea amenzii în mărime de 1300 u.c., pentru fiecare, cu includerea în pedeapsa aplicată a termenului perioadei aflate în detenție. Totodată, a solicitat eliberarea mandatelor de arest în privința inculpaților, odată cu pronunțarea sentinței. La fel, a solicitat încasarea în mod solidar de la inculpați în contul statului a cheltuielilor judiciare rezultate din întocmirea raportului de expertiză.

Avocatul Mihai Rudenco, în interesele inculpatului *****, a pledat pentru pronunțarea unei sentințe de achitare, pe motiv că fapta nu a fost comisă de el.

Avocatul Tăut Ion, în interesele inculpatului ***** a solicitat pronunțarea unei sentințe de achitare în privința inculpatului.

Avocata Eudochia Jomir, în interesele inculpatului *****, a solicitat ca în privința inculpatului să fie pronunțată o sentință de achitare.

Partea descriptivă

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța de judecată,

a c o n s t a t a t:

Situația de fapt reținută de instanță:

1. *****, ***** **Mihail** și *****, la data de 09.09.2018 aproximativ la orele 00:30, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, acționând după un plan bine determinat, împreună și de comun acord, fiind toți în stare de ebrietate alcoolică, deplasându-se cu un taxi pe traseul M3 Chișinău- Cimișlia, în urma unui conflict inițiat cu ***** la km 28 al traseului, în apropiere de satul Răzeni, r-nul Ialoveni au coborât din automobil, unde i-au aplicat lui *****multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, timp în care au sustras în mod deschis din portmoneul acestuia, bani în sumă de 7000 lei, astfel cauzându-i un prejudiciu material considerabil. Conform raportului de expertiză judiciară nr. 201802P3365 din 10.09.2018, lui *****i-a fost cauzată hemoragie în focar în segmentul lateral al sclerei ochiului drept, echimoze și excoriații la nivelul mucoasei buzei superioare, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, care se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

2. Inculpatul ***** în cadrul ședinței de judecată nu s-a prezentat pentru a da declarații pe marginea învinuirii aduse.

3. În conformitate cu prevederile art.321 alin.(2) pct.1) Codul de Procedură Penală, instanța de judecată, a dispus judecarea cauzei în lipsa inculpatului *****.

4. Totuși, instanța de judecată, a întreprins toate măsurile posibile pentru a asigura prezența inculpatului în fața ei, însă ultimul s-a ascuns de la prezentarea în

instanță. Astfel, inculpatul *****, fiind citat legal, nu a fost prezent la ședința de judecată, instanța dispunând prin Încheierea nr.1-352/18 din 08 noiembrie 2023, anunțarea în căutare din motiv că cauza se află în examinare mai mult de 4 ani de zile, astfel fiind inițiat dosar de căutare nr.2023030011).

5. În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că posibilitatea examinării cauzei în lipsa acuzatului (inculpatului) este admisă de CEDO în condițiile în care acestuia îi sunt aduse la cunoștință materialele cauzei.

6. Așadar, dispoziţiile §3, §1 al art. 6 CEDO stabilesc elementele esenţiale ale unui proces echitabil în materie penală. Ele constau, în special, în informarea acuzatului, în cel mai scurt timp, cu privire la natura şi la cauzele acuzaţiei ce i se aduce, acordarea timpului şi facilităţilor necesare formulării apărării sale, asigurarea dreptului la apărare, singur sau asistat de un avocat, posibilitatea interogării martorilor în acuzare şi a convocării şi ascultării celor în apărare în aceleaşi condiţii, în condiţii de respect al principiului contradictorialităţii. Instanţa europeană a arătat că noţiunea de **„proces echitabil”** a cunoscut o evoluţie dintre cele mai notabile în jurisprudenţa sa, marcată, în special, de importanţa atribuită aparenţelor şi de sensibilizarea crescândă a opiniei publice cu privire la garanţiile unei bune justiţii. Desigur, ea a precizat că optica justiţiabililor cu privire la echitatea desfăşurării unui proces nu este de neglijat, dar nu joacă un rol decisiv în această direcţie; eventualele aprehensiuni (temere) ale acestora, dacă ele există, spre exemplu, în legătură cu caracterul echitabil al procedurilor la care participă, trebuie să poată fi considerate justificate obiectiv.

7. În procesele penale, prezenţa celui trimis în judecată la dezbaterea cauzei este un element esenţial al asigurării principiului contradictorialităţii, al unui proces echitabil, în general. După cum a decis Curtea în mod constant în jurisprudenţa sa, posibilitatea pe care trebuie s-o aibă „acuzatul” de a lua parte la şedinţa de judecată decurge din obiectul şi scopul ansamblului dispoziţiilor art. 6 din Convenţie, deoarece lit. c), d) şi e) ale parag. 3 ale aceluiaşi text recunosc „oricărui acuzat” dreptul „de a se apăra el însuşi”, „de a interoga sau de a face să fie interogaţi martorii”, „de a fi asistat gratuit de un interpret, dacă nu înţelege sau nu vorbeşte limba utilizată în şedinţa de judecată”, toate aceste fiind de neconceput fără prezenţa sa.

8. Prezenţa unui acuzat în instanţă capătă o importanţă capitală datorită atât dreptului său de a fi ascultat de tribunal, cât şi datorită necesităţii de a fi controlată exactitatea afirmaţiilor sale, de a le confrunta cu cele ale eventualei victime ale cărei interese trebuie protejate, precum şi cu declaraţiile martorilor. De aceea, legislatorul este obligat să ia măsuri de „descurajare” a absenţelor nejustificate. O situaţie specială din punctul de vedere al respectării principiului contradictorialităţii este aceea a absenţei acuzatului de la proces sau altfel spus, posibilitatea judecării în lipsă a unui acuzat prin raportare la exigenţele art. 6 din Convenţie. Curtea a decis că o procedură penală care se derulează în absenţa celui trimis în judecată nu este, în principiu, incompatibilă cu dispoziţiile Convenţiei, dacă el are posibilitatea să obţină ulterior ca o jurisdicţie să statueze din nou, după ce l-a ascultat, cu privire la temeinicia acuzaţiilor ce i se aduc, în fapt şi în drept.

9. În acest sens, în conformitate cu art. 351, art. 352 Codul de procedură penală, prin încheierea protocolară instanţa de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, în ședință publică, în limba de stat, în lipsa inculpatului *****, cu participarea apărătorului Jomir Eudochia.

10. În consecvența logicii expuse, instanța de judecată constată că decizia de a examina cauza în lipsa inculpatului ***** în temeiul articolului 321 alin. (2) pct.1) și alin.(6) Codul de procedură penală a fost luată întru respectarea garanțiilor unui proces echitabil impuse de art. 6 CEDO.

11. În raport cu garanțiile art. 6 CEDO și situația în speță instanța de judecată reține că deși a fost dispusă examinarea cauzei în lipsa inculpatului prin prisma dispozițiilor art. 321 alin. (2) pct. 1) și alin.(6) Codul de procedură penală, garanțiile procesului echitabil revendicate de art. 6 CEDO au fost întru totul respectate, acesta fiind reprezentat în instanță de avocatul Jomir Eudochia, acestuia fiindu-i acordat pe tot parcursul examinării cauzei posibilitatea prezentării probelor în susținerea nevinovăției clientului său.

12. În temeiul art.368 alin.(1) pct.2) Codul de procedură penală, s-au dat citire declarațiile inculpatului *****, depuse în cursul urmăririi penale la data de 09.09.2018, în calitate de bănuit, ulterior de învinuit, care a declarat că vina pentru fapta ce i se incriminează nu o recunoaște, locuiește în or. Cimișlia, împreună cu mama. Aproximativ cu o lună în urmă, a fost eliberat din penitenciar, fiind condamnat la trei ani de închisoare pentru violență în familie, din care real și-a ispășit pedeapsa în penitenciarul nr. 4 Cricova. Pe *****îl cunoaște de mulți ani, deoarece este din Cimișlia și anterior s-au mai văzut și chiar au servit împreună. Pe acesta de când s-a eliberat, nu l-a văzut. La 08.09.2018 seara cu Igor Burac au mers la barul „Poiana de argint” din centru or. Cimișlia. Acolo Denis Safonov era deja și consuma alcool la tejghea. Ei s-au așezat la terasă. Acesta s-a apropiat de ei și la fel s-a așezat cu dânșii și i-a servit cu câte 50 grame de rachiu. Ei au procurat bere pe datorie și la fel l-au servit pe acesta. La ei s-a alipit un alt prieten *****, care la fel se odihnea cu dânșii la masă. Ulterior, Denis a propus să meargă în mun. Chișinău la un cunoscut comun de al său și de a lui *****pe nume Mișa. Ei pe acela l-au sunat și ei la invitația lui Mihai au hotărât să plece la el în mun.Chișinău. A chemat un taximetrist și s-au înțeles cu 400 lei să-i transporte la Chișinău. Pe scaunul din față s-a așezat *****, iar el, Burac și Denis pe cel din spate. Alcool cu ei în taxi nu au luat și nu consumau. Fiind în pădure pe traseu, până la s. Răzeni fară careva motiv Denis i-a aplicat o lovitură cu pumnul în ochiul slâng. Taximetristul a întrebat ce s-a întâmplat. El i-a spus să oprească și au ieșit din automobil și i-a aplicat lui Denis două lovituri cu pumnul în față, de la care acesta a căzut jos în genunchi dar repede s-a ridicat și a fugit de acolo. Altcineva decât el nu l-a lovit pe Denis. Careva bani nu i-a sustras precum și nici nu a văzut bani la acesta. Taximetristului Denis i-a achitat 200 lei și față de taximetrist, și-a luat angajamentul că-i va mai achita 200 lei. După ce Denis fugiseră, ei totuși s-au dus în Chișinău la Mihai, însă acela nu a ieșit și nu a mai răspuns. Ei toți s-au întors în Cimișlia. (f.d.83-89, vol.1).

13. În ședința de judecată inculpatul ***** a declarat că nu recunoaște vina. În acea seară împreună cu ***** și ***** se aflau la cafeneaua Poiana. El a procurat pe

datorie ceva, iar Safonov a luat o sticlă de vodcă, apoi cu toții s-au pornit spre or. Chișinău. *****se afla cu ei în taxi și serveau vodcă. S-au oprit de cîâteva ori, inclusiv lângă sat. Răzeni. El pe Safonov nu la atins, dar nu cunoaște de unde avea o pată de sânge pe un adidas. Menționează că, nu cunoaște dacă Safonov avea bani la el. Totodată, a indicat că pe *****nu îl cunoștea, doar pe Victor Bunduchi. A mai relatat că, ***** nu l-a atins pe Safonov Denis. **La întrebările procurorului**, a răspuns că se aflau în barul Poiana, împreună cu toți cei indicați mai sus. El a consumat alcool pe datorie, nu cunoaște dacă Safonov a achitat pentru ce a consumat. Ei s-au pornit spre Chișinău la Mihail Revencu, iar Safonov se ducea la el acasă. Nu cunoaște ce s-a întâmplat între Bunduchi și Safonov. El a dormit în mașină, apoi a ieșit afară să fumeze o țigară. Pe Safonov nu l-a văzut, dar Bunduchi i-a spus că i-a tras vreo 2-3 lovituri lui Safonov și atunci ei s-au pornit să-l caute. Deoarece nu l-au găsit s-au îndreptat spre casă. Menționează că nu a luat careva sume de bani de la Safonov. Taxiul a fost achitat de către *****. Bunduchi i-a povestit că a avut un conflict cu Safonov cînd erau mici și acum s-a răzbunat. **La întrebările instanței**, a comunicat că în acea zi nu a avut bani la el, a consumat pe datorie. A doua zi, i-a adus bani la poliție Radu Ramuraru, când a fost reținut.

14. Inculpatul ***** în ședința de judecată a declarat că vina nu o recunoaște și a relatat că, în anul 2018 s-au pornit în Chișinău la un cumătru. Victor Bunduchi cu Safonov erau cu el. Când au ieșit afară din mașină în regiunea Zloți, a avut un loc un conflict, la care el nu a participat. Lângă automobil se afla Bunduchi și Igor, și i-a întrebat ce s-a întâmplat, iar ei i-au comunicat că Victor s-a certat cu Safonov și acesta a fugit. Personal nu a văzut ca cineva să-l lovească pe Safonov. La fel, declară că nici nu a cunoscut că partea vătămată a avut bani, deoarece taxiul și consumația a fost achitată de *****, iar la bar au consumat pe datorie. În 7 ani de zile, pe Safonov la văzut o singură dată. Bleah Diana este soția sa. **La întrebările procurorului**, a concretizat că, în bar au consumat băuturi alcoolice cu Burac și Bunduchi. În automobil el a adormit și când s-a trezit se afla singur, Burac și Bunduchi erau afară, iar Safonov nu era. Menționează că, până a ajunge la locul opririi, Victor se întindea cu Safonov în mașină. Ei nu se băteau. **Se dă citire procesului-verbal de audiere a inculpatului *****.** A concretizat că semnătura din procesul-verbal îi aparține, dar poate nu-i aparține deoarece el se semnează în chirili. A mai indicat că pe Safonov nu l-a văzut să fugă în pădure, dar l-au căutat și strigau să vină înapoi. Ulterior, au urcat în automobil și s-au dus la bar. Taxiul nu l-au achitat în acea seară.

15. Necătând la faptul că inculpații ***** nu și-au recunoscut vinovăția, vina acestora este dovedită prin probele administrate, printre care, declarațiile părții vătămate (date la urmărirea penală și citite în instanța de judecată), martorilor, precum și de materialele dosarului cercetate în ședința instanței de judecată.

16. Prin declarațiile părții vătămate ***** oferite la faza de urmărire penală, în data de 09.09.2018 și 10.09.2018, care au fost date citirii în cadrul ședinței de judecată, la demersul acuzatorului de stat (la urmărirea penală fiind efectuate confruntări între partea vătămată și inculpați), potrivit cărora se reține că, are viză de domiciliu în or. Cimișlia str. Decebal 12 ap. 2, însă de facto locuiește în mun. Chișinău, iar în Cimișlia este casa

părintească. La 08.08.2018, aproximativ pe la ora 18.00, el cu un automobil de ocazie de la gara de sud Chișinău s-a deplasat în Cimișlia să-și viziteze mama. Fiind deja în Cimișlia a intrat în barul „Poiana de argint” și și-a procurat o bere. Pe fata de la tejghea el o cunoștea vizual de mult timp și mai discuta cu aceasta. In bar au venit trei persoane, sau mai corect inițial două, iar a treia s-a alăturat ulterior. Pe primii doi, dacă nu se greșește anterior i-a mai văzut în Cimișlia. Aceștia vroiau să servească bere pe datorie. E1 s-a implicat și le-a spus că-i servește și i-a servit cu bere. A procurat și rachiu. S-a alăturat și a treia persoană. Cu ei împreună a consumat și el rachiu și bere. Unul din aceștia 1-a rugat să-i împrumute 400 lei, că are nevoie să plece la Chișinău și el i-a dat 500 lei, spunându-i că 400 lei îi împrumută, iar 100 lei îi dă de la dânsul. Au chemat un taxi și el a hotărât să meargă în Chișinău cu ei și să nu-și mai viziteze mama, deoarece deja consumaseră alcool și având gândul că v-a veni în Cimișlia altă dată. A venit un taxi de model „Dacia” de culoare albă și ei toți s-au urcat, adică el și acei trei. El s-a urcat în spatele pasagerului din față. Pe drum el tot discuta cu acele trei persoane. La rugămintea lor, taximetristul oprea automobilul și ei fumau. Au trecut satele Valea Perjei, Iurevca. Ulterior, oprindu-se între dânsul și unul din aceștia, s-a inițiat o neînțelegere și acela 1-a făcut „drac” și toți trei au început să-i aplice lovituri cu pumnii și cu picioarele peste tot corpul. El fiind jos, era lovit tare cu picioarele în regiunea feței și capului. Din buzunarul din spate cineva din ei trei i-a scos portmoneul în care avea mai bine de 7000 lei, în bancnote a câte 200 și mai puține de 100 lei, documentele de identitate. Ei au luat din portmoneu 7000 lei, iar toate bancnotele mărunte în sumă de aproximativ 100 lei și inclusiv o bancnotă de 100 lei au lăsat în portmoneu și i-au aruncat portmoneul. A prins momentul și a fugit de la ei în pădure. Ei strigau și-l căutau însă nu 1-au găsit. El a ieșit la traseu și a sunat la serviciul 902. Aceste trei persoane erau de aproximativ 28-30 ani. Unul din aceștia era în costum sportiv alb și se lăuda că proaspăt s-a eliberat din penitenciarul nr. 4 Cricova. El era cu nasul lung, cu semne de fracturare din trecut. Să-l vadă l-ar putea recunoaște. Fiind audiat suplimentar, **partea vătămată** *****a declarat, că este în relație de căsătorie cu Safonov Ecaterina. Ambii muncesc la piața „Toamna de Aur”, unde de mult timp arendează masă și realizează fructe și legume. Permanent cu soția dispun de bani cheș pentru că sunt necesari în activitatea lor în vederea procurării producției. La 08.08.2018, aproximativ pe la ora 11.00, el a luat de la soție 10000 lei, deoarece era necesar să se deplaseze în Cimișlia să o viziteze pe mama care este puțin bolnavă și nu a vizitat-o de anul trecut din toamnă. Ziua până a se deplasa la Cimișlia, el a mai cheltuit din bani pentru diferite necesități ale sale. Ulterior, a cheltuit bani pentru deplasare și deja în barul „Poiana de argint” cum a comunicat. Cum a comunicat anterior, pe aceștea doi care vroiau pe datorie să servească bere și care au intrat în bar primii el îi cunoaște vizual și știe că sunt originari din Cimișlia. Pe acel în costum sportiv alb îl cunoaște foarte bine vizual, dar nu știe cum îl cheamă. Cu acesta când erau copii 15-20 ani, anterior l-a pălit după cap, acesta fiind cu mult mai mic ca dânsul. Deplasându-se cu automobilul taxi „Dacia” de culoare albă spre Chișinău, a procurat rachiu și ei consumau în automobil toți patru rachiu. Până a se opri la locul unde a fost bătut ei s-au oprit încă cel puțin de două sau de trei ori ca să fumeze și toți patru ieșeau din automobil la fumat, deoarece șoferul nu le permitea să fumeze în interior. Anume persoana în costum sportiv

alb, 1-a rugat să-i împrumut 400 lei, că are nevoie să plece la Chișinău și el i-a dat 500 lei, spunându-i că 400 lei împrumut, iar 100 lei îi dă de la sine. Pe taximetrist nu 1-a achitat, el și nu știe cine s-a achitat cu acesta. În afară de faptul că el la Chișinău dorea să se ducă acasă, a mai fost vorba anterior de a se porni din Cimișlia să viziteze un prieten comun Mihai Revenco la Chișinău. În momentul când deja era bătut, l-a lovit acesta în costum alb și el fiind jos era lovit de toți trei cu picioarele. E1 nu vedea când loveau, însă cel puțin două persoane loveau în el, însă toate trei persoane erau de față la cele petrecute. În automobil nu dormea nimeni. Cine anume din aceștia trei a luat portmoneul el nu știe, însă a făcut-o față de ceilalți doi și 1-a aruncat lui cu banii mărunți, plus o bancnotă de 100 lei, la fel față de ceilalți doi. Când el s-a ridicat și a fugit peste întregul traseu, a trecut peste un canal pentru scurgerea apei, apoi ridicându-se la deal la marginea pădurii mai era un canal în care a căzut și s-a ascuns. Aceștia la fel au traversat tot traseul și-l căutau. Cineva din ei avea o lanternă sau posibil lanterna de la telefon. Nu poate confirma că toți trei au trecut traseul să-l caute prin marginea pădurii, însă doi precis, deoarece strigau și se auzeau diferite glasuri (f.d. 14-19, vol.1).

17. Martorul *****a** în ședința de judecată a declarat că, îl cunoaște pe Burac și Tărîța. Ea muncește în orașul Cimișlia și aceștia vizitează cafeneaua lor în calitate de clienți. Nu sunt în relații de rudenie. La data de 08.08.2018, seara, afară era răcoare, în local inițial a intrat Sofronov, tot un client de al lor, a cumpărat o bere și stătea lângă tejghea și conversau. Acesta i-a comunicat că recent a fost eliberat din închisoare. La scurt timp, în local au intrat***** și *****. Posibil s-au salutat, dar nu își amintește cu precizie, apoi Safonov le-a propus să-i servească, dar n-a văzut dacă au servit. Au procurat câte o sticlă de bere și o sticlă de vodcă și au ieșit la terasă. În local conflicte nu au avut. Din ce a observat, ***** era cunoscut cu Safonov. Menționează că, la fel conflicte nu au fost. După ei au urcat în taxi și au plecat, când ea a închis terasa. A achitat pentru consumație Safonov, el și a propus să-i servească. A văzut doar o bancnotă de 200 lei, alți bani nu a văzut. A menționat că, vreo doi ani în urmă, Sofonov a intrat în local, dar arăta foarte rău, presupune că consuma băuturi alcoolice. După acel incident, până acum doi ani nu îl văzuse și nici pe Burac, Tarîța și Bunduchi.

18. Martorul ***** în ședința de judecată a declarat că activează în calitate de taximetrist la compania 2 66 66. Astfel, a fost solicitat să ducă niște persoane din Cimișlia spre Chișinău, anul când a fost nu își amintește, dar era toamna târziu, undeva mai mult de 3 ani în urmă. Inspectorul i-a amintit că era undeva în anul 2018. Din ce își amintește erau 4 pasageri, s-a pornit spre Chișinău și ajungând în apropiere de Mănăstirea Zloți, pe traseul Cimișlia-Chișinău, în apropierea localității Răzeni, r-nul Ialoveni, între pasageri s-a iscat o ceartă. Motivul certii nu și-l amintește. Cineva din spate dintre pasageri a solicitat să oprească. El a oprit și ei au coborât. El a rămas în mașină, dar nu își amintește dacă toți au coborât. Peste un timp s-au urcat în mașină și au mers mai departe spre Chișinău. Pe perioada deplasării, pasagerii consumau băuturi alcoolice, vorbeau pe tonuri ridicate, dar nu ține minte ce vorbeau. Lovituri nu au fost aplicate cât au fost în automobil. Pe perioada deplasării, a stopat când se certau. Indică că pasagerii au coborât, iar când au urcat nu a observat nimic neobișnuit. Susține integral declarațiile date în cadrul urmăririi penale, astăzi declară doar ce își amintește. Nu poate ține minte tot ce s-a

întâmplat cu 6 ani în urmă. A concretizat că, pasagerii din Chișinău s-au întors în or. Cimișlia. Nu ține minte cât a stat în Chișinău, dar ce își amintește, urmau să se vadă cu cineva însă acea persoană nu a răspuns la telefon și s-au întors. I-au achitat parțial datoria, dar nu ține minte cine nu a achitat. În timpul călătoriei a vorbit doar despre plata care trebuie să i-o achite. Pe toți inculpații îi cunoaște, locuiesc la 7 km de or. Cimișlia. Îi cunoștea vizual ca consăteni. Conflicte anterior nu a avut cu ei.

19. În ședința de judecată martorul ***** a declarat că, cu aproximativ 3-4 ani în urmă, activa în calitate de șef de sector al IP Ialoveni. Probabil era toamna, a primit solicitarea de la unitatea de gardă precum că o persoană a apelat la Serviciul de urgență, invocând că a fost agresată fizic. Deplasându-se din sat. Răzeni spre Cimișlia, pe traseu, în regiunea sat. Zloți, au depistat o persoană de gen masculin, care i-a comunicat că a fost agresată fizic și care i-a comunicat că a fost transportată în portbagajul unei mașini și lăsat jos în regiunea unde a fost depistat. A urcat persoana dată în automobilul de serviciu, după care a convenit cu ofițerul de serviciu al IP Ialoveni, ca persoana să fie adusă la inspectorat pentru a fi audiată. Persoana a fost adusă la IP Ialoveni, iar de ea s-a ocupat ofițerul de urmărire penală. **La întrebările procurorului**, a indicat că persoana a fost găsită pe marginea traseului, în intersecție spre mănăstirea Zloți. El era speriat și lovit la față, în regiunea nasului. Îi arăta că are sânge. Când veneau cu el s-au oprit la stația de alimentare din sat. Răzeni, unde și-a procurat șervețele și o sticlă cu apă. Nu își aduce aminte numele acestuia. Persoana a comunicat că a fost bătută de câteva persoane, a fost urcat în portbagaj și dat jos în locul în care a fost depistat. Nu își amintește dacă a spus cine l-a bătut, cel mai probabil că i-a spus. Susține declarațiile date anterior în cadrul urmăririi penale. Declarațiile cu privire la portmoneu nu și le amintește, dar faptul că avea un portmoneu cunoaște pentru că l-a rugat să oprească la benzinărie și și-a cumpărat șervețele. **La întrebările avocatului**, a relatat că nu a înțeles dacă persoana se afla în stare de ebrietate. A văzut că acea persoană și-a cumpărat produsele de la stația de alimentare, dar câți bani a avut nu cunoaște.

20. În conformitate cu prevederile art. 328 CPP, (1) Părțile, în procesul judecării cauzei, pot renunța la unele probe pe care le-au propus. (2) După punerea în discuție a renunțării la probe, instanța dispune neexaminarea acestora dacă nu s-a solicitat examinarea lor de către altă parte.

21. Ținând cont de prevederile normei citate, punând în dicuție faptul dat, instanța de judecată protocolar a admis renunțul acuzatorului de stat la proba cu privire la audierea martorului Safonov Ecaterina.

22. La fel, vina inculpaților *****, ***** și ***** în săvârşirea infracţiunii incriminate, este dovedită în şedinţa de judecată şi prin următoarele probe scrise:

- *procesul-verbal de cercetare la fața locului* din 09.09.2018, în cadrul căruia a fost efectuată cercetarea km 28 traseul M3 Chișinău-Cimișlia, în apropiere de satul Răzeni r-1 Ialoveni, la distanța de 100 metri de la pilonul cu nr. 28, pc traseu lîngă marcajul rutier, se observă multiple pete neuniforme asemănătoare celor de sânge.(f.d. 9, vol.1);
- *raportul de expertiză judiciară* nr. 201802P3365 din 10.09.2018, conform căruia lui *****i-a fost cauzată hemarogie în focar în segmentul lateral al sclerei ochiului

drept, echimoze și excoriații la nivelul mucoasei buzei superioare, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contodent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate în ordonanță, care se califică ca vătămare corporală neînsemnată. (f.d. 27. Vol.1);

- *procesul-verbal de ridicare* din data de 09.09.2018, în cadrul căruia a fost ridicat de la ***** o vestă sportivă cu inscripția „Adidas” (f.d. 40, vol.1);
- *procesul-verbal de examinare a obiectului* din data de 10.09.2018, în cadrul căruia a fost examinată o vestă sportivă cu inscripția „Adidas”, ridicat de la *****, de culoare gri, care pe partea din față, lîngă fermuar, pe mîneca stîngă, are pete de culoare brun roșietice asemănătoare celor de sînge (f.d. 41, vol.1);
- *procesul-verbal de confruntare* din data de 26.09.2018, efectuat între bănuitul ***** și bănuitul *****, în cadrul căruia ***** a confirmat că în timpul deplasării cu automobilul el s-a aflat pe bancheta din față lîngă șofer. Bănuitul ***** susține în continuare că în timpul conflictului dormea în automobil și s-a trezit cînd a auzit zgomot (f.d. 57, vol.1);
- *procesul-verbal de confruntare* din data de 26.09.2018, efectuat între partea vătămată *****și bănuitul *****, în cadrul căruia părțile și-au menținut declarațiile date anterior(f.d. 59, vol.1)

<u>Încadrarea juridică a faptelor reţinute de instanţă în sarcina inculpaţilor</u>

23. În conformitate cu art. 1 alin. (3) din Codul de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

24. Prin derivare de la principiul prezumției nevinovăției, prevăzut la art. 8 din Codul de procedură penală, instanța de judecată constată că nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

25. Potrivit art. 6 alin. (1) din Codul Penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

26. Conform art. 26 alin. (2) Codul de procedură penală, judecătorul judecă materialele şi cauzele penale conform legii şi propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă.

27. În acord cu art.93 alin. (l) Codul de procedură penală, ”probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei”.

28. Conform art. 99 alin. (2) Codul de procedură penală, probele administrate se verifică şi se apreciază de către instanța de judecată.

29. Toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate și examinate minuțios de către instanța de judecată, cu respectarea principiului apărării și contradictorialității.

30. Astfel, în conformitate cu 101 Cod de procedură penală, instanța de judecată, verificând aspectul concludenţei, pertinenţei şi utilităţii probelor acumulate, a ajuns la concluzia că acestea au fost obținute în mod legal, respectiv insuficiența probatoriului nu poate fi pusă la îndoială.

31. Potrivit art. 101 alin.(1)-(3) Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova – fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

32. În conformitate cu prevederilor art.376 Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova ”instanţa de judecată la adoptarea sentinţei este în drept să facă trimiteri numai la probele cercetate în şedinţa de judecată”.

33. La caz, instanța reține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62).

34. Pe plan național, articolul 95 alin. (1) Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei.

35. În conformitate cu prevederile art. 100 alin. (4) Codul de procedură penală: „Toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective”.

36. Conform art. 384 Codul de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

37. Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) Codul de procedră penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

38. La adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 1)-4) Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze

următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracţiuni.

39. Subsecvent se reține că potrivit prevederilor art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală: ”Judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu”.

40. În concordanță cu conținutul art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală: ”Sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri”.

41. În continuare, instanța reține că potrivit art. 14 Codul penal al Republicii Moldova, infracţiunea este o faptă (acţiune sau inacţiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală. Nu constituie infracţiune acţiunea sau inacţiunea care, deşi, formal, conţine semnele unei fapte prevăzute de prezentul cod, dar, fiind lipsită de importanţă, nu prezintă gradul prejudiciabil al unei infracţiuni.

42. În conformitate cu art. 51 alin. (1) Codul Penal al RM „Temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.”

43. În sensul precizării componenţei de infracţiune, legiuitorul a statuat la art. 52 Codul Penal al RM „Se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod”.

44. Conform prevederilor art. 113 din Codul penal: „Se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători ”.

45. Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpaților *****, ***** și ***** a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adusă la cunoștință atât „natura” şi „cauza” acuzației, cât și probele pe care se fundamentează aceasta, într-o manieră detaliată prin ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit, prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit.

46. Conform prevederilor art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

47. Instanța conchide că vina inculpaților se dovedește pe deplin prin probele cercetate în ședința de judecată, pe care instanța le apreciază ca pertinente, concludente, utile, veridice și admisibile, deoarece au fost administrate cu respectarea prevederilor legislației procesual-penale, au legătură directă cu cauza penală, influențează asupra soluționării cauzei penale și prin informațiile pe care le conțin, sunt necesare justei soluționări a acesteia.

48. Instanța atestă că declarațiile părții vătămate *****date în cadrul urmăririi penale, citite în ședința de judecată și declarațiile martorilor făcute în ședința de judecată, sunt consecutive, logice, se coroborează între ele, precum și se confirmă obiectiv prin celelalte probe administrate pe cauza penală, ceea ce permite instanței să le aprecieze ca veridice. Mai mult, lipsesc careva motive să se creadă că persoanele de mai sus îi calomniază pe inculpați sau sunt cointeresate în condamnarea inculpaților, nefiind stabilită existența unor relații ostile între inculpați și persoanele numite.

49. Astfel, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, cercetate în ședința de judecată, toate probele fiind apreciate din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității, veridicității și coroborării lor, aceste probe au legătură cu cauza penală, influențează asupra soluționării cauzei penale și prin informațiile pe care le conțin, sânt necesare justei soluționări a acesteia, iar în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că se constată că inculpații au săvârșit fapta incriminată.

50. Prin fapta comisă, inculpații au atentat asupra relațiilor sociale a căror existență și desfășurare normală sunt condiționate de ocrotirea relațiilor patrimoniale, care îi constituie *obiectul juridic* nemijlocit și secundar al infracțiunii prevăzute de art.187 Cod penal.

51. Analizând *latura obiectivă* a componenței infracțiunii vizate, instanța de judecată subliniază că aceasta se comprimă prin descrierea a 4 semne distincte: a) fapta prejudiciabilă ce constă în acțiunea de luare ilegală și gratuită; b) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial considerabil efectiv; c) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile; d) modul deschis.

52. Cu referire la fapta prejudiciabilă, instanța relevă modul de deposedare a victimei de bunurile sale și imposedarea, care presupune trecerea în stăpânirea inculpaților a portmoneului cu bani în sumă de 7000 lei sustras, iar în ansamblu și reprezintă fenomenul luării bunurilor.

53. Faptul deposedării și al imposedării se demonstrează în cumul prin întregul ansamblu de mijloace de probe, cum s-a descris anterior.

54. Ilegalitatea acțiunilor și gratuitatea luării bunului (în cazul de față banii), se manifestă prin confirmarea dreptului legal de posesie asupra bunurilor sale de către partea vătămată, exprimată în declarațiile acesteia.

55. Stabilirea modului deschis în acest caz a întrunit ambele criterii atât subiectiv cât și obiectiv și s-a realizat în opinia instanței, observate pentru alte persoane, inculpații când au luat ilegal bunurile victimei, nu au încetat acțiunile infracționale.

56. La capitolul mărimii prejudiciului, instanța de judecată reține că, deși inculpaților li se incriminează agravanta prevăzută la lit.f), alin.(2) al art.187 CP, instanța

conchide că aceasta urmează a fi exclusă din învinuire, deoarece potrivit Legii nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024, pentru modificarea și completarea unor acte legislative, art.126 Cod penal a fost modificat și completat în felul următor: „(2) Se consideră proporții considerabile sau esențiale valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, poluate, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 10 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei".

57. În conformitate cu prevederile Hotărârii de Guvern nr. 54 din 17 ianuarie 2018, a fost aprobat cuantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul **2018**, în mărime de **6 150 lei**.

58. Conform art.10 alin.(1) CP, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

59. Instanța de judecată conchide, că în urma examinării probelor administrate, s-a demonstrat că nu este întrunită agravanta prevăzute la lit.f) din alin.(2) al art.187 Cod penal - jaful săvârșit cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

60. Se impune a fi specificat faptul că, jaful *cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei*, este considerată cauzarea unei vătămări neînsemnate integrității corporale sau sănătății care nu a pricinuit o dereglare de scurtă durată sănătății sau o pierdere neînsemnată, dar stabilă a capacității de muncă, precum și aplicarea intenționată a loviturilor sau a altor acțiuni violente care au cauzat numai dureri fizice.

61. Instanța reține la caz că, faptul aplicării violenței de către inculpați se confirmă prin declarațiile părții vătămate făcute în cadrul urmăririi penale și date citire în ședința de judecată cât și prin *raportul de expertiză judiciară nr.201802P3365 din 10.09.2018*, potrivit căruia, la examinarea lui *****s-a stabilit hemoragie în focar în segmentul lateral al sclerei ochiului drept, echimoze și excoriații la nivelul mucoasei buzei superioare, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, care se califică ca vătămare corporală neînsemnată (f.d. 27, vol.1).

62. Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă faptul că, infracțiunea de jaf este una intenționată, iar conținutul intenției trebuie examinat și determinat, stabilit din materialele faptei, adică prin aprecierea tuturor elementelor laturii subiective.

63. Concluzia privind conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (*dolus ex re*), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate și a circumstanțelor de fapt și de drept analizate supra denotă prezența unei intenții directe la săvârșirea infracțiunii de către inculpați.

64. Prezența intenției directe a fost determinată și de alte acțiuni evident premeditate, care nu pot fi executate în absența aspectelor volitive și intelective ale acestui semn, or, inculpații au acționat direct în vederea deposedării de bunuri a părții vătămate, conștientizând că sunt observați, iar astfel, inculpații au acționat direct în

scopul sustragerii în mod deschis a bunurilor care aparțin părții vătămate.

65. Totodată, în conștiința inculpaților, acțiunile lor au fost dictate de scopul de cupiditate, ca să dispună de acest bun, indiferent de circumstanțe, pentru ce și au comis în mod deschis sustragerea, cu bună știință îndreptate spre a determina luarea bunului.

66. Astfel, instanța nu a constatat semne care ar infirma prezența scopului de cupiditate la săvârșirea infracțiunii, deoarece din mijloacele de probă administrate denotă exclusiv dorința inculpaților de a beneficia de bunurile sustrase, de a le trece în posesia acestora.

67. Din punct de vedere al calității de *subiect* al infracțiunii, instanța reiterează că inculpații *****, ***** și ***** sunt persoane fizice responsabile, care la momentul săvârșirii faptei prejudiciabile aveau împlinită vârsta de 16 ani, întrunesc astfel condițiile subiectului pasibil de răspundere penală pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) Cod penal.

68. Referitor la agravanta de la lit. b) a art. 187 Codul penal, instanța reiterează că, noţiunea „**de două sau mai multe persoane”**, presupune pluralitatea de făptuitori. Aceşti făptuitori trebuie să aibă calitatea de autori mijlociţi (mediaţi) sau de autori nemijlociţi (imediaţi) ai infracţiunii.

69. Aplicând la caz circumstanțele enunțate supra, instanța notează că, inculpații *****, ***** și *****, împreună și de comun acord aplicând violența în mod deschis au sustras portmoneul părții vătămate și au luat banii.

70. Deși în cadrul cercetării judecătorești inculpații ***** **și** *****, nu au recunoscut fapta imputată, ira inculpatul *****, s-a eschivat de a se prezenta la ședința de judecată, însă la urmărirea penală nu a recunoscut vina, vina acestora este dovedită pe deplin prin probele cercetate în ședința de judecată.

71. La fel, instanța de judecată va respinge ca neîntemeiate solicitarile avocaților Mihai Rudenco, Jomir Eudochia, Tăut Ion, în interesele inculpaților ***** cu privire la achitarea acestora din motiv că nu a fost demonstrată prin probe comiterea infracțiunii, nu sunt probe în acest sens, nefiind probată înțelegerea prealabilă, și nici suma indicată de partea vătămată nu a fost probată. Or, reieșind din probele prezentate de către partea acuzării și administrate în cadrul cercetării judecătorești de către instanța de judecată, s-a confirmat în totalitate vinovăția inculpaților ***** de comiterea infracțiunii constatate, iar de către avocați nefiind prezentate careva probe pertinente și concludente, sau careva argumente verosimile, care să combată probele acuzării în acest sens.

72. În aceste condiții, nu se impune o soluție de achitare, ci una de condamnare, proporțională cu gravitatea faptei și prejudiciul cauzat.

73. Așadar, contrapunând faptele constatate prin prezenta sentință la componența de infracțiune analizată, instanța ajunge la concluzie privind vinovăția inculpaților *****, ***** și ***** de comiterea faptei constatate și califică acțiunile acestuia în baza ***art.187 alin.(2) lit.b) și e)*** Cod penal - *jaful, adică de sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârşită de mai multe persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei.*

74. Standardul „dincolo de orice îndoială rezonabilă” a fost conturat în jurisprudența Curții Europene și presupune că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de

condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă. Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției într-o manieră aptă să înlăture dubiul (Bragadireanu v. România, 6 decembrie 2006; Orhan v. Turcia, 18 iunie 2002).

75. În concluzie, instanța consideră că, deși inculpații nu recunosc fapta, probele administrate în cauză sunt suficiente pentru a aprecia că aceștia au avut un rol activ în săvârșirea infracțiunii de jaf, iar acțiunile lor descrise la fața locului constituie un element probator semnificativ care va fi luat în vedere la stabilirea vinovăției acestora.

76. Temeiuri pentru liberarea inculpaților *******, ***** și ******* de răspundere penală conform prevederilor art.53 Cod penal, nu au fost stabilite.

<u>Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpaţilor</u>.

77. Legalitatea pedepsei impune instanţei obligaţia de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii Generale a Codului penal al RM.

78. Prin art.2 Codul penal este stabilit, că (1) Legea penală apără, împotriva infracţiunilor, persoana, drepturile şi libertăţile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituţională, suveranitatea, independenţa şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum şi întreaga ordine de drept. (2) Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

79. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanţa de judecată se conduce de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin.(2) Codul penal, ţinând cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane, la fel, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art. 75 Codul penal al Republicii Moldova, și anume, gravitatea infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

80. Conform art.7 alin.(1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

81. Astfel, reieșind din prevederile legale expuse și doctrina generală a dreptului penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane. Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile susmenționate, legea penală stabileşte anumite criterii de individualizare a pedepsei.

82. Criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii şi aplicării pedepsei.

83. *Iar, individualizarea pedepsei* constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii

penale şi pedepsei penale. După această clarificare, instanţa accentuează că pedeapsa aplicată inculpaților ********, ***** și ******* trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului Penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

84. Ca să-şi poată îndeplini funcţiile care-i sunt atribuite, în vederea realizării scopului său şi al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii *(*privativă sau neprivativă de libertate*)* şi duratei, atât gravităţii faptei şi potenţialului de pericol social pe care-l prezintă, în mod real persoana inculpatului, cât şi aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influenţa pedepsei.

85. La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanţa de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de ministri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

86. Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

87. Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârșite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracţiunii. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.

88. Instanţa remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii.

89. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrar scopului urmărit.

90. În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu

este ca aceasta să fie retributivă, intimidătoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „preţul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

91. Sancţiunea art.187 alin.(2) Codul penal, prevede pedeapsa cu închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 850 la 1350 unităţi convenţionale.

92. În același timp, infracțiunea – art.187 alin. (2) Codul penal, se atribuie, conform art. 16 alin.(4) Codul penal, la categoria infracțiunilor grave, totodată aceasta face parte din capitolul VI- infracțiuni contra patrimoniului

93. **Cu privire la pedeapsa aplicabilă inculpaților**, instanța de judecată relevă faptul, că s-a stabilit cu certitudine că aceștea au comis infracțiunea prevăzută de art.187 alin.(2) lit. b) și e) Codul penal.

94. La formarea viziunii complete asupra persoanei inculpatului ***** și condițiilor de viață a acestuia, instanța de judecată reține următoarele: acesta se caracterizează pozitiv (f.d.97,vol.1), la evidența medicilor narcolog și psihiatru nu se află (f.d.99,100,vol.1), potrivit revendicării anterior a fost judecat (f.d.101,vol.1).

95. La formarea viziunii complete asupra persoanei inculpatului ***** și condițiilor de viață a acestuia, instanța de judecată reține următoarele: se caracterizează pozitiv (f.d.62, vol.1), potrivit revendicării anterior a fost judecat (f.d.68,vol.I), la evidența medicilor narcolog și psihiatru nu se află (f.d.65,67,vol.1).

96. La formarea viziunii complete asupra persoanei inculpatului ***** și condițiilor de viață a acestuia, instanța de judecată reține următoarele: acesta se caracterizează pozitiv (f.d.125,vol.1), potrivit revendicării anterior a fost judecat (f.d.128,vol.1), la evidența medicilor narcolog și psihiatru nu se află (f.d.126,128,vol.2), are la întreținere doi copii.

97. Circumstanțe atenuante instituite de art. 76 Codul Penal al Republicii Moldova instanța în privința inculpaților *****, instanța nu a reținut.

98. Circumstanțe agravante instituite de art. 77 Codul Penal al Republicii Moldova instanța în privința inculpaților nu a reținut și nici nu au fost invocate de către acuzarea de stat.

99. Astfel, luând în considerare gravitatea infracțiunii comise, de sancțiunea normei incriminate, lipsa circumstanțelor agravante, având în vedere criteriile generale de individualizare a pedepsei stabilite în cazul din speță, ținând cont de scopul pedepsei penale, de persoana inculpaților, de comportamentul ultimilor pe parcursul examinării cauzei, totodată, instanța reține că inculpatul ***** s-a eschivat de la examinarea cauzei fiind anunțat în căutare, instanța de judecată concluzionează că reeducarea și corectarea inculpaților ***** este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar tip semiînchis, fără amendă, pentru fiecare, apreciind pedeapsa aplicată ca una echitabilă și proporțională faptelor comise de către inculpați, reieșind din circumstanțele cauzei.

100. În prezenta cauză, instanța apreciază că aplicarea unei pedepse pecuniare față de inculpați este inoportună și nejustificată, din următoarele considerente:

101. Inculpații ***** nu sunt angajați în câmpul muncii și nu dispun de venituri licite, fapt ce reiese din declarațiile proprii și din materialele dosarului. Această situație generează o probabilitate ridicată de neexecutare a pedepsei pecuniare, ceea ce ar face sancțiunea ineficientă.

102. Or, aplicarea unei pedepse pecuniare presupune existența posibilității reale a condamnatului de a achita suma stabilită, întrucât amenda, în lipsa executării voluntare sau prin proceduri de executare silită, se poate transforma, în unele cazuri, în închisoare, contrar scopului umanist și reeducativ al sancțiunii.

103. Reieșind din cele relatate, instanța conchide că, corectarea inculpaților *****, ca scop al pedepsei penale, presupune conștientizarea de către infractor a celor săvârșite și reîntoarcerea, reîncadrarea lui în activitatea societății. El trebuie convins că respectarea legii penale este o necesitate și că numai prin respectarea legii el va putea evita aplicarea și executarea altor pedepse.

104. Astfel, instanța conchide că la aplicarea pedepsei în privința inculpaților ***** a fost acordată deplină eficiență prevederilor legale, s-a ținut cont de circumstanțele cauzei legate de scopul și motivele faptei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana inculpaților, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării ultimilor, precum și de prevenirea de săvârșirea a noi infracțiuni.

105. Totodată, instanța de judecată, potrivit alin.(3) art.88 Codul Penal, include inculpaților ***** în termenul închisorii perioada reținerii acestora.

106. Potrivit procesului verbal de reținere din 09.09.2018, ***** a fost reținut la orele 14:20 și s-a aflat în stare de arest preventiv și arest la domiciliu până la 02.02.2019, orele 17:00.

107. Potrivit procesului verbal de reținere din 09.09.2018, ***** a fost reținut la orele 13:30 și s-a aflat în stare de arest preventiv și arest la domiciliu până la 02.02.2019, orele 17:00.

108. Potrivit procesului verbal de reținere din 09.09.2018, ***** a fost reținut la orele 13:30 și s-a aflat în stare de arest preventiv și arest la domiciliu până la 02.02.2019, orele 17:00.

109. Astfel, instanța consideră necesar de a include în termenul executării pedepsei aplicate inculpaților *****, perioada de aflare în stare de arest preventiv și arest la domiciliu.

<u>Cu privire la măsura preventivă.</u>

110. Potrivit art.395 alin.(1) lit.5) Codul de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

111. În contextul dezbaterilor judiciare acuzatorul de stat a solicitat aplicarea în privința inculpaților a măsurii preventive- arestarea preventivă, până când sentința va deveni definitivă.

112. Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că inculpații ***** nu se află sub imperiul vreunei măsurii preventive.

113. Întru asigurarea executării prezentei sentințe, instanța în conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.15) Codul de procedură penală, va dispune aplicarea măsurii preventive – arestarea preventivă, în privința inculpaților *****, care se pune în executare imediat și se va menţine până la devenirea definitivă a prezentei sentinţe, iar măsurile de căutare aplicate prin Încheierea nr.1-352/18 din 08.11.2023 față de *****, se mențin.

Corpurile delicte.

114. Cu referire la prevederile art. 385 alin. (1) pct. 13, art.397 alin.(3), art.157-162 Codul de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte.

115. În conformitate cu prevederile art. 158 alin. (1) Codul de procedură penală, corpuri delicte sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârşirea infracţiunii, au păstrat asupra lor urmele acţiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acţiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracţiunii, constatarea circumstanţelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

116. Totodată, potrivit art. 162 Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvârşirea infracţiunii vor fi confiscate şi predate instituţiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulaţie este interzisă vor fi predate instituţiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare şi care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sunt cerute de persoane ori instituţii interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii şi alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceştia nu sunt identificaţi, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenenţa acestor obiecte, litigiul se soluţionează în ordinea procedurii civile. Banii marcaţi, asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delicte, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.

117. În acest sens, conform materialelor cauzei penale, prin ordonanțele din 10.09.2018 (f.d.44, 50, vol.1), în calitate de corpuri delicte au fost recunoscute și anexate la cauza penală nr. 2018440658: o vestă sportivă ,,adidas" a cet. ***** și un pachet cu o fiolă cu o masa de culoare brun roșietică ridicată de pe încălțămintea cet. *****, care după intrarea sentinței în vigoare se vor nimici.

Cheltuielile judiciare.

118. În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 14 Codul procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiuni privind cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

119. Acuzatorul de stat a solicitat încasarea de la inculpați a cheltuielilor judiciare în legătură cu efectuarea raportului de expertiză.

120. În corespundere cu prevederile art.227 Codul de procedură penală, (1) cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. (2) Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delicte; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală. (3) Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

121. Aliniatul (3) a normei indicate este o normă generală şi nu obligă statul să suporte cheltuielile, ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acţiunilor organului de urmărire penală şi pentru a nu condiţiona termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părţile în proces.

122. Consecutiv, art.229 Codul procedură penală stabileşte că, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

123. Instanța de judecată notează că urmărirea şi judecarea unei cauze penale ocazionează efectuarea de cheltuieli pentru întocmirea şi transmiterea actelor de procedură, pentru administrarea probelor și conservarea mijloacelor materiale de probă, cu retribuirea apărătorilor, precum şi cu orice alte cheltuieli necesare normalei desfășurări a procesului penal. În cheltuielile ocazionate de administrarea probelor se includ şi sumele pentru retribuția cuvenită experților si interpreților pentru serviciul care l-au adus justiției. Spre deosebire de procesul civil, unde sumele necesare acestor cheltuieli sunt avansate de către reclamant, prin plata taxei de timbru, la introducerea acțiunii, în cauzele penale, în care activitatea judiciară se desfășoară din oficiu, sumele necesare cheltuielilor de urmărire sau de judecată sunt avansate, de regulă, de stat, prin organul judiciar în fața căruia se află cauza penală.

124. Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi şi a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o; ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile

inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat. Obligaţia inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală şi integrală; întrucât săvârșirea unei infracțiuni atrage în mod inevitabil desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligația de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia, chiar dacă partea vătămată şi partea civilă au determinat, prin cererile lor, producerea unor cheltuieli; de asemenea, obligația de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunțarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanță.

125. Instanța de judecată a stabilit, că pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal a fost efectuat raportul de expertiză nr. 201802P3365 din 10.09.2018, ca urmare, au fost suportate cheltuielile în sumă totală de 128 (una sută douăzeci și opt) lei.

126. Temeiuri de liberare a inculpaților de la plata acestor cheltuieli, în speță nu au fost stabilite, prin urmare, conducându-se de prevederile art.227 alin.(1), (2) pct.1), 5) și art.229 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de judecată conchide, că cheltuielile în sumă de 128 (una sută douăzeci și opt) lei, avansate pentru efectuarea raportului de constatare menționat supra, urmează a fi suportate în mod solidar de inculpații *****.

Acţiunea civilă.

127. Conform prevederilor art. 387 alin. (1) coroborat cu art. 225 Codul de procedură penală al RM, odată cu sentinţa de condamnare, instanţa de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile şi mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acţiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.

128. Art.220 alin.(2) și (3) Codul de procedură penală stabilește că normele procedurii civile și normele procesului de mediere a litigiilor civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal și dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementări. Hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil și ale altor domenii de drept.

129. Potrivit art. 219 alin.(1) Codul de procedură penală coroborat cu prevederile art.1998 alin.(1) și art. 2036 Codul Civil al RM, acţiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputaţiei profesionale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârşirea acesteia.

130. În același context, potrivit art.221 alin.(2) Codul de procedură penală, acțiunea civilă se intentează față de bănuit, învinuit, inculpat, față de o persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau față de persoana care poate fi responsabilă de acțiunile învinuitului, inculpatului.

131. În conformitate cu prevederile art.219 alin.(2) Codul de procedură penală al RM, persoanele fizice şi juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acţiunile interzise de legea penală pot înainta o acţiune civilă privitor la despăgubire prin: restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârşirii faptei interzise de legea penală; compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calităţii, aspectului comercial,

precum şi repararea bunurilor deteriorate; compensarea venitului ratat în urma acţiunilor interzise de legea penală; repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputaţiei profesionale.

132. Art. 219 alin.(4) din Codul de procedură penală al RM, stipulează, că la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanţa de judecată ia în considerare suferinţele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranţei în viaţă, pierderea onoarei prin defăimare, suferinţele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc. Caracterul şi gravitatea suferinţelor psihice sau fizice le apreciază instanţa de judecată, luînd în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, precum şi statutul social al persoanei vătămate.

133. În temeiul art.2036 alin.(1) și (2) Codul civil, (1) În cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. (2) Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial.

134. În conformitate cu art.2037 Codul civil, (1) Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate. (2) Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luând în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate. (3) La determinarea despăgubirii, instanţa de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obişnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularităţile cazului.

135. Or, potrivit hotărârii CtEDO în cauza Tonchev vs. Bulgaria din 19 noiembrie 2009, s-a constatat că prin nesoluţionarea acţiunii civile, a fost încălcat art.6 din Convenţie, or, Curtea a considerat că, „...în situaţia în care sistemul intern permite reclamanţilor să introducă o acţiune civilă alăturată procesului penal, statul are obligaţia să se asigure că aceştia se bucură de garanţiile fundamentale prevăzute în art. 6”.

136. În context, instanţa de judecată menţionează, că în cazul infracțiunii de jaf, fapta ilicită constă în luarea în mod ilegal fără drept a unui bun mobil din posesia sau detenția altuia, în mod deschis cu scopul de a și-l însuși pe nedrept. Prin această acțiune, proprietarul sau posesorul legitim este lipsit de folosința, posesia și/sau valoarea economică a bunului, ceea ce constituie un prejudiciu direct.

137. Legătura de cauzalitate reprezintă raportul direct între fapta ilicită săvârșită și prejudiciul produs, astfel încât rezultatul dăunător nu s-ar fi produs în absența acelei fapte.

138. În temeiul art.61Codul de procedură penală, (1) Parte civilă este recunoscută persoana fizică sau juridică în privinţa căreia există suficiente temeiuri de a considera că în urma infracţiunii i-a fost cauzat un prejudiciu material sau moral, care a depus la

organul de urmărire penală sau la instanţa de judecată o cerere de chemare în judecată a bănuitului, învinuitului, inculpatului sau a persoanelor care poartă răspundere patrimonială pentru faptele acestuia. Acţiunea civilă se judecă de către instanţă în cadrul procesului penal dacă volumul prejudiciului este incontestabil. (2) Recunoaşterea ca parte civilă se efectuează prin ordonanţa organului de urmărire penală sau prin încheierea instanţei de judecată. (3) În cazul în care s-a constatat că, după recunoaşterea părţii civile, cererea de chemare în judecată a fost depusă de o persoană necorespunzătoare sau că, din alte motive, lipsesc temeiuri pentru ca persoana să aibă calitate de parte civilă, organul de urmărire penală, prin hotărîre motivată, sistează participarea persoanei în calitate de parte civilă.

139. În cauză, instanța reține, că în cadrul urmăririi penale, a fost recunoscută în calitate parte vătămată și parte civilă prin ordonanțele din 09.09.2018 și 13.09.2018 (f.d. 13,20, vol.1), ***** solicitând încasarea sumei de 15 000 lei, din care suma de 7 000 lei fiind suma sustrasă, 5 000 lei prejudiciul moral și 3000 lei constituie cheltuilelile suportate pentru tratament

140. Conform actului de învinuire, inculpații *****, prin fapta infracțională săvârșită, au cauzat un prejudiciu patrimonial părții vătămate – *****în mărime de 7000 lei.

141. Existența unei legături de cauzalitate între acțiunea de violență exercitată de inculpați și deposedarea victimei de bani, justifică natura prejudiciului ca fiind consecința directă a infracțiunii de jaf.

142. Astfel, în urma săvârșirii infracțiunii de jaf, părții vătămate *****i-au fost luați bani în sumă de 7000 lei, astfel, prejudiciul fiind cert, direct.

143. Respectiv, instanța va încasa de la inculpații ***** în mod solidar, în beneficiul lui *****prejudiciul cauzat prin infracțiune în sumă de 7 000 lei.

144. În context, instanţa de judecată menţionează, că integritatea fizică și psihică a persoanei este un atribut esențial şi un drept fundamental al persoanei, care în caz de orice vătămare, din vina altor persoane, poate pretinde la o compensaţie bănească sau de altă natură atât prin sistemul asigurărilor sociale cât şi prin repararea prejudiciului de la cei care se fac vinovaţi de prejudiciul cauzat.

145. Legătura de cauzalitate între fapta ilicită şi prejudiciu, este prejudiciul cauzat sănătăţii ca rezultat a faptei ilicite.

146. În speţă, urmare a violenței aplicate de către inculpații *****, părții vătămate ***** i-au fost provocate suferințe fizice și psihice (având în vedere că a fost ținut în portbagaj), prin ce instanţa, consideră legal, de a încasa de la persoanele responsabile, prejudiciul moral.

147. Astfel, instanța va încasa de la inculpații ***** în mod solidar, în beneficiul lui *****prejudiciul moral în mărime de 5 000 lei, sumă care este una echitabilă, ce constituie o satisfacere comensurabilă și nu reprezintă un venit nejustificat pentru aceasta.

148. Totodată, instanța instanța remarcă că, la urmărirea penală partea vătămată a solicitat suma de 3000 lei ca cheltuieli suportate pentru tratament, însă de către partea vătămată nu au fost anexate careva bonuri, extrase medicale, care să demonstreze suma cerută.

149. Se reține că, un principiu de bază în materia acțiunii civile este că prejudiciul trebuie dovedit cu probe clare (extrase medicale, bonuri de plată, etc.). Astfel, valoarea prejudiciului invocat nu este susținută prin probe certe și concludente – lipsesc documentele justificative, mijloace de probă care să confirme întinderea prejudiciului pretins. În aceste condiții, instanța va respinge pretenția dată.

150. Subsidiar, instanța conchide că şi condamnarea inculpaților ***** în mare parte, va constitui prin sine o satisfacţie echitabilă pentru prejudiciul moral şi care în cumul luat cu suma compensaţiei ce s-a decis să i se acorde părții vătămate, va şi produce mulţumire justă deplină, bazată pe echitate şi va avea valoarea unei satisfacţii echitabile proporţionată circumstanţelor cauzei penale. Nu în ultimul rând, conform practicii CEDO, însuşi sancţionarea făptuitorului - constituie în sine o satisfacţie echitabilă pentru recuperarea prejudiciului moral cauzat victimei.

Dispozitiv

151. În baza celor expuse și în conformitate cu art. art. 70, art.72, art.88 alin.(3) Codul penal, art.162, art.227-229, art.387 alin.(1) coroborat cu art.225, art.384-385, art.389, art.395 Codul de procedură penală al Republicii Moldova, instanţa de judecată,

H o t ă r ă ș t e:

*****, născut la *****, c/p *****, domiciliat și originar *****, cetățean al R.Moldova, **se recunoaşte vinovat** în săvârșirea infracţiunii prevăzute de art.187 alin. (2), lit. b) și e) Codul penal al Republicii Moldova, și în baza acestei Legi, se condamnă la ***5 (cinci) ani închisoare, fără amendă,*** cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei de către *****, născut la *****, c/p *****, originar și domiciliat *****, se calculează **din data reținerii acestuia**, cu includerea în acest termen a perioadei în care ***** a fost reținut și s-a aflat în stare de arest preventiv și arest la domiciliu, de la 09.09.2018, ora 13:30 min. până la 02.02.2019, orele 17:00.

În scopul executării pedepsei cu închisoarea, se aplică în privinţa inculpatului *****, născut la *****, c/p *****, originar și domiciliat *****, **măsura preventivă – arestarea preventivă**, care se pune în executare imediat și se va menţine până la devenirea definitivă a prezentei sentinţe, iar măsurile de căutare aplicate prin Încheierea nr.1-352/18 din 08.11.2023 față de *****, se mențin.

*****, născut la *****, c/p *****, domiciliat și originar ***** se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de **art.187 alin.(2) lit.b) și e) Cod penal**, și în baza acestei Legi, se condamnă la ***5 (cinci) ani închisoare, fără amendă,*** cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei de către *****, născut la *****, c/p *****, domiciliat și originar ***** se calculează **din data reținerii acestuia**, cu includerea în acest termen a perioadei în care ***** a fost reținut și s-a aflat în stare de arest preventiv și arest la domiciliu, de la 09.09.2018, ora 13:30 min. până la 02.02.2019, orele 17:00.

În scopul executării pedepsei cu închisoarea, se aplică în privinţa inculpatului *****, născut la *****, c/p *****, domiciliat și originar ***** **măsura preventivă –**

arestarea preventivă, care se pune în executare imediat și se va menţine până la devenirea definitivă a prezentei sentinţe.

*****,** născut la *****, c/p *****, domiciliat și originar o*****, se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de **art.187 alin.(2) lit.b) și e) Cod penal**, și în baza acestei Legi, se condamnă la ***5 (cinci) ani închisoare, fără amendă,*** cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei de către *****, născut la *****, c/p *****, domiciliat și originar o*****, se calculează **din data reținerii acestuia**, cu includerea în acest termen a perioadei în care ***** a fost reținut și s-a aflat în stare de arest preventiv și arest la domiciliu, de la 09.09.2018, ora 14:20 min. până la 02.02.2019, orele 17:00.

În scopul executării pedepsei cu închisoarea, se aplică în privinţa inculpatului *****, născut la *****, c/p *****, domiciliat și originar o*****, **măsura preventivă – arestarea preventivă**, care se pune în executare imediat și se va menţine până la devenirea definitivă a prezentei sentinţe.

Se admite parțial, acțiunea civilă înaintată de *****și se încasează, în mod solidar, de la *****, născut la *****, c/p *****, domiciliat și originar *****, *****, născut la *****, c/p *****, domiciliat și originar or. Cimișlia, str. Mateevici, 23 și *****, născut la *****, c/p *****, domiciliat și originar o*****, în beneficiul lui ***** a.n. *****, cu titlu de prejudiciu cauzat prin infracțiune – suma de 7 000.00 (șapte mii,00) lei, și cu titlu de prejudiciu moral - suma de 5 000,00 (cinci mii,00) lei. În rest, acțiunea civilă în partea încasării prejudiciului material ce ține de suma de 3 000 mii lei, se respinge ca neîntemeiată.

Se încasează în mod solidar de la *****, născut la *****, c/p *****, domiciliat și originar *****, *****, născut la *****, c/p *****, domiciliat și originar or. Cimișlia, str. Mateevici, 23 și *****, născut la *****, c/p *****, domiciliat și originar o*****, în contul statului suma de 128 (una sută douăzeci și opt) lei, cu titlul de cheltuieli judiciare.

Corpurile delicte: o vestă sportivă ,,adidas” a cet. *****, și un pachet cu o fiolă cu o masa de culoare brun-roșietică ridicată de pe încălțămintea cet. *****, după intrarea sentinței în vigoare de nimicit.

Sentinţa cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, de la pronunțarea sentinței, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni.

Preşedinta şedinţei,
Judecătoarea **Corina Albu**